

Το Κάστρο του Ρίου, ένας από τους λίγους καλοδιατηρημένους ιστορικούς χώρους της Πάτρας που χρησιμοποιούνται και στις μέρες μας, κυρίως για τη διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων, χτίστηκε το 1499 από τον Σουλτάνο Βαγιαζήτ Β΄, απέναντι από το κάστρο του Αντιρρίου, ώστε έτσι να ελέγχεται το θαλάσσιο πέρασμα, από το Ιόνιο Πέλαγος στον Κορινθιακό Κόλπο, που λεγόταν «Κιουτσούκ Τσανάκ Καλέ», δηλαδή «Μικρά Δαρδανέλλια»

Το Κάστρο χτίστηκε πάνω στα ερείπια Ρωμαϊκών οχυρώσεων αφού το Ρίο αποτελούσε στρατιωτική βάση των Ρωμαίων οι οποίοι είχαν αναγνωρίσει τη σημασία του στενού Ρίου – Αντιρρίου.

Στο θαλάσσιο στενό αναφέρεται και ο Θουκυδίδης με τα τοπωνύμια Ρίον Μολυκρικόν (το σημερινό Αντίρριο) το οποίο μάλιστα ήταν «φίλιον τοις Αθηναίοις» και Ρίον Αχαϊκόν το οποίο «εστίν αντιπέρας, το εν τη Πελοποννήσω».

Το κάστρο του Ρίου έχει εξωτερικά σχήμα ισοσκελούς τριγώνου του οποίου η βόρεια γωνία συμπίπτει με τη μύτη της χερσονήσου ενώ οι δύο του πλευρές είναι παράκτιες. Η νότια πλευρά του, εκτός από τείχος και πύργους, προστατεύεται και από τάφρο η οποία γέμιζε θαλάσσιο νερό φέροντας σε επαφή τον Κορινθιακό κόλπο με τον Πατραϊκό. Τελευταία η τάφρος γεμίζει και πάλι με θαλάσσιο νερό το οποίο μάλιστα -προφανώς μετά από εργασίες που έχουν γίνει- ανανεώνεται.

Η κατασκευή της οχύρωσης στο Κάστρο του Ρίου με τη σημερινή της μορφή ξεκίνησε το 1499 κατά τη διάρκεια του τουρκοβενετικού πολέμου,.

Η αρχική οχύρωση ήταν μικρότερη σε έκταση με διπλό περίβολο και τάφρο.

Το 1532 έγινε κατάληψη από τους Ισπανούς και τον Αντρέα Ντόρια και ανακατάληψη από τους Τούρκους.

Το 1603, οι Ιππότες της Μάλτας προκαλούν σημαντικές καταστροφές. Αργότερα όμως (το 1687), όταν ο Μοροζίνι κατάλαβε τον Μοριά, οι Ενετοί ξανάχτισαν το κάστρο στη μορφή περίπου που έχει σήμερα.

Παράλληλα έχτισαν και το κάστρο του Αντιρρίου, και τα όπλισαν και τα δύο με κανόνια: 60 στο Ρίο και 30 στο Αντίρριο.

Το 1715 γίνεται κατάληψη του Κάστρου από τους Τούρκους, ενώ το 1828 το κάστρο ύστερα από πολιορκία παραδίδεται από τους Τούρκους στον στρατηγό Μαιζόν.

Στη συνέχεια επισκευάστηκε και παραδόθηκε στους Έλληνες και χρησιμοποιήθηκε για μεγάλο διάστημα σαν φυλακή,.

Στο Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο εγκαταστάθηκαν Γερμανοί.

Ο αστικός μύθος λέει ότι κατά τη διάρκεια του Ελληνοϊταλικού πολέμου τα δύο κάστρα, Ρίο-Αντίρριο, ήταν δεμένα με τεράστιες αλυσίδες, για να αποτρέπουν το πέρασμα πλοίων στον Κορινθιακό κόλπο.

Στοιχεία από wikipedia & το βιβλίο του Σωτήρη Ι. Νικολακόπουλου “Επιφυλλιδογραφία Β”

φωτογραφίες από: kastra.eu

Πηγη thebest.gr